

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของพนักงานมหาวิทยาลัยและเกณฑ์อัตราการได้รับเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุม ครั้งที่ ๖๑๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นโรคตามที่ ก.บ.ศ. กำหนด

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตามข้อบังคับนี้ หรือกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม จริยธรรมอันดี

เรียน นาย ชน อย วัชร

☒ เพื่อโปรดทราบ

☐ เพื่อโปรดพิจารณา

เรียนด้วย

☒ E-mail ☐ ประกาศ

☒ แจ้งงาน ส่งโครงการ

☒ มอบหมายงาน

รับ
27 ธ.ค. 68
ดร.
28 ธ.ค. 68

นาย ชน อย วัชร

ดร.
28 ธ.ค. 68

น.น.

น.ย.

51 เม.ย. 2568

(๕) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(๖) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก หรือไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) เป็นผู้ที่เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ลักษณะต้องห้ามตาม (๕) ของวรรคหนึ่ง กรณีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับต้นขึ้นไป ประธานหลักสูตร และประธานกลุ่มสาขาวิชา หากเป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย จะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ) และตำแหน่งระดับหัวหน้างานในส่วนงานหรือหน่วยงาน ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงิน การคลัง พัสดุ และการบริหารทรัพย์สินด้วย

เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ก.บ.ค. อาจยกเว้นหรือกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นเพิ่มเติมก็ได้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๑๐ เงินชดเชย ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๖๐ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑๐

เงินชดเชย

ข้อ ๖๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ได้พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย

(๑) ตาย ตามข้อ ๕๗ (๑)

(๒) ครบเกษียณอายุงาน ตามข้อ ๕๗ (๒)

(๓) ครบกำหนดระยะเวลาการจ้างตามสัญญา ตามข้อ ๕๗ (๖)

(๔) ถูกสั่งให้ออก กรณีปรากฏหลักฐานเป็นประจักษ์ว่าเจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติงานของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๕๔ (๑) หรือกรณีมีการยุบเลิกส่วนงานหรือยุบเลิกตำแหน่งที่พนักงานมหาวิทยาลัยครองอยู่ตามข้อ ๕๔ (๔) หรือกรณีไปรับราชการทหาร ตามข้อ ๖๐

(๕) ถูกสั่งให้ออก ตามข้อ ๕๔ (๒) ในกรณีมีลักษณะต้องห้าม กรณีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการทางการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ตามข้อ ๖ (ข) (๑) หรือกรณีเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นโรคตามที่ ก.บ.ค. กำหนดตามข้อ (๖) (ข) (๒)

ข้อ ๖๒/๑ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ลาออก ตามข้อ ๕๗ (๓)

(๒) ถูกสั่งให้ออก ตามข้อ ๕๗ (๔) ในกรณีไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน ตามข้อ ๑๘ วรรคสอง หรือกรณีเข้ารับการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานและยังมีผลการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปรับปรุง ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง

(๓) ถูกสั่งลงโทษปลดออก ตามข้อ ๕๗ (๕)

(๔) ถูกสั่งให้ออก ตามข้อ ๕๔ (๒) ในกรณีมีลักษณะต้องห้าม กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมจรรยาอันดี ตามข้อ ๖ (ข) (๔) หรือกรณีเป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ตามข้อ ๖ (ข) (๕) หรือกรณีเคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามข้อ (๖) (ข) (๖)

(๕) ถูกสั่งให้ออก ตามข้อ ๕๔ (๓) ในกรณีขาดคุณสมบัติทั่วไป กรณีไม่เป็นผู้เลื่อนไต่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามข้อ ๖ (ก) (๒) หรือกรณีถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามข้อ ๕๔ (๕) หรือกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่คณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ทำหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ตามข้อ ๕๔ (๖)

ข้อ ๖๒/๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพตามข้อ ๖๒ มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ได้รับเงินชดเชยหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้ได้รับเงินชดเชยสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้ได้รับเงินชดเชยหกเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๔) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้ได้รับเงินชดเชยแปดเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๕) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้ได้รับเงินชดเชยสิบเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๖) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินชดเชยสิบสามจุดสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

กรณีการลาออกตามข้อ ๖๒/๑ (๑) หากเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ต่อเวลาปฏิบัติงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานและต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทผู้บริหารที่มีอายุเกินหกสิบปี หรือตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดลเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการต่อเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ลาออกจากการงานก่อนครบระยะเวลาที่ได้รับการต่อเวลาปฏิบัติงานเนื่องจากมีปัญหาด้านสุขภาพ และมีใบรับรองผลการตรวจสุขภาพจากโรงพยาบาลของรัฐหรือโรงพยาบาลเอกชน หากปฏิบัติงานติดต่อกันครบหกปี ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖๒/๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพเนื่องจากครบกำหนดระยะเวลาการจ้างตามสัญญาตามข้อ ๕๗ (๖) ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามเงื่อนไขและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่บรรจุและแต่งตั้งก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพมาจากข้าราชการ ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามข้อ ๖๒/๒

(๒) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่บรรจุและแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘ และปฏิบัติงานติดต่อกันครบหกปีขึ้นไป ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามข้อ ๖๒/๒

(๓) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่บรรจุและแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป ให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามอัตราดังต่อไปนี้

(๓.๑) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้ได้รับเงินชดเชยสิบเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๓.๒) เมื่อปฏิบัติงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินชดเชยสิบสามจุดสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

ข้อ ๖๒/๔ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยพ้นสภาพเพราะตายตามข้อ ๕๗ (๑) ให้จ่ายเงินชดเชยแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) บิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย และ

(๔) บุคคลอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๓) และเป็นทายาทโดยธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้ระบุไว้ก่อนตายว่าให้สิทธิได้รับเงินชดเชยตามหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินชดเชยตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

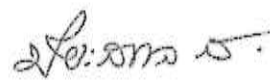
ในกรณีที่บุคคลที่มีสิทธิตามวรรคหนึ่งมีหลายคน ให้ทุกคนได้รับเงินชดเชยในอัตราส่วนที่เท่ากัน มหาวิทยาลัยจะไม่จ่ายเงินชดเชยในกรณีที่มิเหตุถูกจำกัดมิให้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิในการรับเงินของบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่กระทบหรือเสียไปเพราะเหตุที่บุคคลนั้นมีสิทธิรับเงินประเภทอื่น ๆ ตามข้อบังคับหรือประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๒/๕ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและมีสิทธิได้รับเงินชดเชย หากอยู่ระหว่างการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มหาวิทยาลัยระงับการจ่ายเงินชดเชยไว้จนกว่าผลการสอบสวนจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๖๓ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและได้รับเงินชดเชยไปแล้ว หากต่อมาได้มีการบรรจุแต่งตั้งกลับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในหน่วยงานใด ๆ ของมหาวิทยาลัยอีก การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ค. กำหนด โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ นายแพทย์ปิยะสกล สกลสัตยาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล

หมายเหตุ : เหตุผลความจำเป็นในการออกข้อบังคับฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ๒ เรื่อง ดังต่อไปนี้

๑) การแก้ไขลักษณะต้องห้ามของพนักงานมหาวิทยาลัยมติดลในกรณีเป็นบุคคลล้มละลาย เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เห็นชอบในการแก้ไขหลักการการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลาย ไม่ให้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งหากไม่ใช่บุคคลล้มละลายกรณีทุจริต รวมทั้งที่ไม่ได้เกิดจากการกระทำความผิดของตนเอง ก็ควรให้ปฏิบัติงานต่อไปได้ ดังนั้น จึงเห็นสมควรแก้ไขโดยกำหนดลักษณะต้องห้ามในกรณีเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต รวมถึงการกำหนดลักษณะต้องห้ามของตำแหน่งที่มีความสำคัญในการบริหารงานของส่วนงานและมหาวิทยาลัย รวมถึงตำแหน่งบริหารเกี่ยวกับการเงิน การคลัง พัสดุ และการบริหารทรัพย์สิน ว่า หากเป็นบุคคลล้มละลาย จะไม่สามารถดำรงตำแหน่งบริหารได้

๒) การแก้ไข หมวด ๑๐ เงินชดเชย

๒.๑) การกำหนดเงื่อนไขการได้รับเงินชดเชยกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยครบสัญญาและไม่ประสงค์ต่อสัญญาจ้าง ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๗ เพื่อรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และให้ส่วนงานดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะมีผลบังคับใช้กับพนักงานมหาวิทยาลัยที่บรรจุและแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘

๒.๒) การกำหนดเหตุของการได้รับเงินชดเชยจะต้องไม่ใช่เหตุถูกสั่งให้ออกจากการกระทำความผิดจากพนักงานเอง

๒.๓) การปรับปรุงเนื้อหาในหมวดการได้รับเงินชดเชยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้